YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä tammikuuta 2003 *

Asiassa C-318/00,

jonka High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Bacardi-Martini SAS ja

Cellier des Dauphins

vastaan

Newcastle United Football Company Ltd

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat J. P. Puissochet ja M. Wathelet sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari), V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Bacardi-Martini SAS ja Cellier des Dauphins, edustajinaan N. Green, QC, ja barrister M. Hoskins, solicitors Townleys'n ja sittemmin Hammond Suddards Edgen valtuuttamana,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään R. V. Magrill ja sittemmin G. Amodeo, avustajanaan barrister K. Beal,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään K. Banks,

ottaen huomioon ennakkoratkaisupyynnön tehneen tuomioistuimen yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 5 kohdan mukaisesti esitettyyn selvennyspyyntöön antaman vastauksen, joka saapui yhteisöjen tuomioistuimeen 26.2.2002,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Bacardi-Martini SAS:n ja Cellier des Dauphinsin, edustajinaan N. Green ja M. Hoskins, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, asiamiehenään G. Amodeo, avustajanaan K. Beal, Ranskan hallituksen, asiamiehenään R. Loosli-Surrans, ja komission, asiamiehenään H. van Lier, 14.5.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.9.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 28.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.8.2000, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) tulkinnasta.

2 Kysymykset on esitetty riita-asiassa, jossa kantajina ovat Bacardi-Martini SAS ja Cellier des Dauphins (jäljempänä pääasian kantajat) ja vastaajana on Newcastle United Football Company Ltd (jäljempänä Newcastle) ja jossa kantajat vaativat korvausta vahingosta, joka niille on väitteen mukaan aiheutunut Newcastlen puuttumisesta niiden Dorna Marketing (UK) Ltd:n (jäljempänä Dorna) kanssa tekemien mainossopimusten täyttämiseen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Ranskan 10.1.1991 annetulla loi relative à la lutte contre le tabagisme et l'alcoolisme -nimisellä lailla nro 91-32 (tupakoinnin ja alkoholismin torjumiseksi annettu laki; JORF 12.1.1991, s. 615; jäljempänä Evin-laki) on muutettu code des débits de boissonsin (anniskelulaki) L.17 §:ää, josta on sittemmin tullut code de la santé publiquen (kansanterveyslaki) L.3323-2 §.

4 Tässä säännöksessä sallitaan rajoitetusti tietyt suorat tai välilliset alkoholijuomien mainostamis- ja myynninedistämistavat.

5 Evin-laista ilmenee, että kaikki alkoholijuomien, jotka määritelmän mukaan ovat juomia, joiden alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 prosenttia, mainonta, jota ei ole nimenomaisesti sallittu, on kiellettyä. Koska alkoholijuomien televisiomainontaa ei ole nimenomaisesti sallittu, se on kiellettyä.

6 Tämä kielto on vahvistettu 30.9.1986 annetun loi relative à la liberté de communication et fixant les principes généraux concernant le régime applicable à la

publicité et au parrainage -nimisen lain (viestinnän vapautta sekä mainontaan ja sponsorointiin sovellettavan järjestelmän yleisiä periaatteita koskeva laki) 27 §:n 1 momentin soveltamiseksi annetun säädöksen, 27.3.1992 annetun asetuksen nro 92-280 (JORF 28.3.1992, s. 4313) 8 §:ssä, jossa säädetään seuraavaa:

"Kielletään yhtäältä sellaisten tuotteiden mainonta, joiden televisiomainonta on kielletty lainsäädännöllä, ja toisaalta seuraavien tuotteiden ja talouselämän alojen mainonta:

— juomat, joiden alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1,2 prosenttia,

— — ."

Conseil supérieur de l'audiovisuel (jäljempänä CSA) on itsenäinen hallintoviranomainen, jonka tehtävänä on taata viestinnän vapaus. Se valvoo muun muassa audiovisuaalisilla tiedonvälityskanavilla lähetettävää mainontaa. CSA voi määrätä hallinnollisia seuraamuksia televisioyhtiöille, jotka eivät noudata muun muassa Evin-laissa asetettuja velvoitteita.

7 CSA laati vuonna 1995 käytännesäännöt, jotka sisältävät periaatteita, jotka koskevat Ranskassa tai ulkomailla järjestettävien sellaisten urheilutapahtumien lähettämistä Ranskan televisiokanavilla, joissa näytetään alkoholijuomamainoksia sisältäviä mainostauluja. Näissä useaan kertaan muutetuissa käytännesäännöissä mainitut periaatteet eivät ole lainsäädäntöä, vaan ne on käytännesääntöjen johdanto-osan mukaan annettu vilpittömässä mielessä vapaaehtoisesti hyväksyttynä asiakirjana.

8 CSA:n laatimien käytännesääntöjen mukaan, sellaisina kuin ne olivat pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä, ranskalaisia tuottajia ja mainostajia ei pidä kohdella eri tavalla kuin niiden ulkomaisia kilpailijoita edellyttäen, että toimitaan sen maan lainsäädännön rajoissa, jossa tapahtuma järjestetään.

9 Käytännesäännöissä lähdetään periaatteesta, jonka mukaan televisioyhtiöt eivät saa suhtautua myöntyväisesti alkoholimainoksiin.

10 Tältä osin siinä erotetaan toisistaan "monikansalliset tapahtumat" ja ulkomailla järjestettävät "muut tapahtumat".

11 Kun on kyse "monikansallisista tapahtumista", joista lähetettävää kuvaa — koska sitä lähetetään useisiin maihin — ei voida pitää pääasiallisesti ranskalaiselle yleisölle suunnattuna, ranskalaisia televisioyhtiöitä ei voida moittia myöntyväisestä suhtautumisesta kyseisiä mainoksia kohtaan, vaikka ne näkyisivät kuvaruudulla, kun nämä yhtiöt lähettävät kuva-aineistoa, jonka kuvausolosuhteisiin ne eivät voi vaikuttaa.

12 "Muiden tapahtumien" osalta, kun urheilutapahtuman isäntämaan lainsäädännössä sallitaan alkoholijuomien mainonta kilpailupaikalla mutta televisiolähetys suunnataan nimenomaisesti ranskalaiselle yleisölle, televisiointioikeuksien haltijoiden kanssa neuvottelevien osapuolten on pyrittävä kaikin mahdollisin keinoin estämään alkoholijuomien tavaramerkkien näkyminen vastaanottimissa.

13 British Code of Advertisingissa (Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettava mainontaa koskeva säännöstö) ei kielletä alkoholijuomien mainontaa eikä rajoiteta mainonnan keinoja. Tämän mainonnan sallittua sisältöä rajoitetaan kuitenkin monin tavoin.

Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä oleva asia ja ennakkoratkaisukysymykset

14 Pääasian kantajat ovat Ranskan oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä, jotka harjoittavat muun muassa alkoholijuomien valmistamista ja markkinointia. Newcastle on Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka omistaa ja hallinnoi jalkapalloseuraa ja -stadionia.

15 Jalkapallojärjestön ja useiden jalkapalloseurojen, mukaan lukien Newcastle, sekä Dornan välisellä vuonna 1994 tehdyllä sopimuksella Dornalle annettiin tehtäväksi myydä ja hallinnoida seurojen pelikenttien sivurajoilla olevaa mainostilaa kaikissa näiden seurojen edustusjoukkueiden kotiotteluissa.

16 Pääasian kantajien ja Dornan välisissä marraskuussa 1996 tehdyissä kahdessa sopimuksessa Dorna sitoutui antamaan ensin mainituille mainosaikaa sähköisessä vaihtuvien mainosten näyttöjärjestelmässä Newcastlen ja ranskalaisen joukkueen Metzin väliseen UEFA-cupin (eurooppalaisten jalkapalloseurojen liiton järjestämän turnauksen) kolmannen kierroksen otteluun, joka oli tarkoitus pelata Newcastlessa 3.12.1996.

17 Tämä ottelu oli määrä televisioida Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Ranskassa. Newcastle oli Englannin oikeuden mukaan perustetun yhtiön CSI Ltd:n (jäljempänä CSI), joka myy muun muassa urheilutapahtumien televisiointioikeuksia, kanssa tekemällään sopimuksella sitoutunut sallimaan ottelun lähettämisen suorana lähetyksenä Ranskan televisiossa ja/tai toimimaan niin, että lähetys on mahdollinen.

18 Alkoholijuomien mainokset, jotka oli tarkoitus näyttää ottelun aikana pääasian kantajien ja Dornan välisen sopimuksen mukaisesti, olivat Englannin oikeuden mukaisia.

19 Newcastle sai vähän ennen ottelun alkua tietää, että Dorna oli myynyt pääasian kantajille mainostilaa alkoholijuomien mainostamiseksi ottelun aikana. Tämän vuoksi Newcastle ilmoitti Dornalle, että koska ranskalaisen televisiokanavan oli määrä näyttää ottelu, asiaan sovelletaan ranskalaista alkoholijuomien mainontaa rajoittavaa lainsäädäntöä ja että toimiakseen tämän lainsäädännön mukaisesti Dornan oli poistettava mainostauluistaan pääasian kantajien mainokset.

20 Koska kyseisiä mainoksia ei voitu enää poistaa vaihtuvista mainostauluista niin vähän aikaa ennen ottelun alkua, mainosten näyttöjärjestelmä ohjelmoitiin siten, että kyseiset mainokset näkyivät ottelun aikana enintään 1—2 sekunnin jaksoissa, eikä sopimusten mukaisissa 30 sekunnin jaksoissa. Ottelu näytettiin suorana lähetyksenä Ranskan televisiossa, sillä CSI oli myynyt televisiointioikeudet ranskalaiselle televisioyhtiölle Canal +:lle.

21 Pääasian kantajat nostivat 23.7.1998 High Court (England & Wales), Queen's Bench Divisionissa Dornaa ja Newcastlea vastaan kanteen, jossa he vaativat muun muassa vahingonkorvauksia ja kieltoa jatkaa sopimusrikkomusta. Dornaa vastaan nostetut kanteet on sittemmin peruutettu.

22 Pääasian kantajat väittävät Newcastlea vastaan nostettujen kanteiden tueksi, että niiden ja Dornan välisten sopimusten rikkominen on luettava Newcastlen syyksi, että Newcastlen puuttumista näihin sopimuksiin ei voida perustella Evin-lain soveltamissäännöksillä, koska kyseiset säännökset ovat EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastaisia, ja että Newcastle on tämän vuoksi vastuussa pääasian kantajille aiheutuneista vahingoista, jotka johtuvat näiden sopimusten rikkomisesta, jonka se on aiheuttanut.

23 Pääasian kantajat katsovat, että Evin-lain soveltamissäännökset, sellaisina kuin CSA on niitä tulkinnut ja soveltanut, ovat EY:n perustamissopimuksen

59 artiklan vastaisia siltä osin kuin niillä rajoitetaan palvelujen rajat ylittävää tarjontaa, koska niillä rajoitetaan alkoholijuomien mainontaa muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävissä urheilutapahtumissa silloin, kun tapahtuma televisioidaan Ranskassa, ja/tai koska niillä kielletään muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävien urheilutapahtumien televisiointi Ranskassa silloin, kun tapahtumapaikalla mainostetaan alkoholijuomia, tai rajoitetaan tällaista televisiointia.

24 Pääasian kantajien mukaan Evin-lain soveltamissäännöksillä turvattua yleistä etua suojataan asianmukaisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa alkoholijuomien mainontaan sovellettavilla säädöksillä.

25 Pääasian kantajat väittävät myös, että Evin-lain soveltamissäännösten nojalla asetetut rajoitukset ovat suhteettomia useista syistä.

26 Newcastle väittää vastineessaan muun muassa sen, että se kehotti Dornaa poistamaan pääasian kantajien mainokset Evin-lain soveltamissäännösten nojalla, olevan perusteltua, koska nämä säännökset ovat EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan mukaisia.

27 High Court toteaa ensiksi, että useat Ranskan tuomioistuimet ovat tehneet toisistaan poikkeavia päätöksiä mahdollisuudesta soveltaa Evin-lakia rajat ylittäviin urheilutapahtumien televisiolähetyksiin. Toiseksi se mainitsee sille esitetyn asiantuntijalausunnon Evin-lain soveltamissäännösten käytännön vaikutuksista.

Siitä ilmenee muun muassa, että puolivälieriä edeltäviä UEFA Cupin otteluita pidetään CSA:n käytännesäännöissä tarkoitettuina "muina tapahtumina".

28 High Court katsoo osoitetun, että sen käsiteltäväksi saatettuja kysymyksiä ei ole tutkittava televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY (EYVL L 298, s. 23) näkökulmasta, ja katsoo, että käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettava yhteisön oikeuden oikeussääntö on EY:n perustamissopimuksen 59 artikla.

29 High Courtin mukaan ei olisi kuitenkaan asianmukaista, että englantilainen tuomioistuin ottaisi lopullisesti kantaa siihen, onko ranskalainen laki EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan mukainen, varsinkin kun tämä tapahtuisi ilman, että Ranskan hallituksella olisi ollut mahdollisuutta esittää kantansa asiassa.

30 Tässä tilanteessa High Court päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:

"1) Ovatko Ranskan Code des débits de boissonsin (anniskelulaki) L.17—L.21 § (Evin-lain soveltamissäännökset), 27.3.1992 annetun asetuksen nro 92-280 8 § ja 28.3.1995 annettujen käytännesääntöjen määräykset EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) vastaisia siltä osin kuin niillä estetään tai rajoitetaan

a) alkoholijuomien mainontaa muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävissä urheilutapahtumissa, jotka on määrä televisioida Ranskassa ja

b) sellaisten muissa jäsenvaltioissa järjestettävien urheilutapahtumien televisiointia Ranskassa, joissa mainostetaan alkoholijuomia?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko se tapa, jolla Conseil Supérieur de l'Audiovisuel käytännössä tulkitsee ja soveltaa näitä säännöksiä, EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) vastainen siltä osin kuin niillä estetään tai rajoitetaan

a) alkoholijuomien mainontaa muissa jäsenvaltioissa kuin Ranskassa järjestettävissä urheilutapahtumissa, jotka on määrä televisioida Ranskassa ja

b) sellaisten muissa jäsenvaltioissa järjestettävien urheilutapahtumien televisiointia Ranskassa, joissa mainostetaan alkoholijuomia?"

31 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi, ettei sille toimitettujen asiakirjojen perusteella ollut selvää, miksi ennakkoratkaisukysymyksiin vastaaminen oli tarpeen, jotta ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin voisi ratkaista sen käsiteltävänä olevan asian, ja pyysi yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 5 kohdan mukaisesti ennakkoratkaisupyynnön esittänyttä tuomioistuinta selventämään yksityiskohtaisemmin, millä perusteella Newcastle saattoi vedota Evin-lakiin — olettaen, että se on EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan mukainen — jotta siihen kohdistettu kanne hylättäisiin.

32 High Court vastasi, että Newcastleen kohdistuvat vaatimukset perustuivat "vahinkoon, joka on aiheutunut sopimusrikkomukseen kehottamisesta". Englannin

oikeuden mukaan osapuoli voi kuitenkin väittää, että puuttuminen sopimukseen on oikeutettua. Sen ratkaiseminen, mitä tässä yhteydessä voidaan pitää oikeuttamisperusteena, kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle, jonka on otettava huomioon kaikki asian olosuhteet.

33 Käsiteltävänä olevassa asiassa Newcastle on High Courtin mukaan vedonnut siihen, että sillä oli oikeus määrätä mainokset poistettaviksi kentältä, sillä muun muassa "ohjeet on annettu sen vuoksi, että oli kohtuudella oletettavissa, että niiden antamatta jättäminen johtaisi Ranskan lainsäädännön rikkomiseen".

34 Pääasian kantajat puolestaan väittivät, ettei tätä puolustautumisperustetta voida hyväksyä yhteisön oikeudessa, koska Evin-laki on joka tapauksessa EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastainen.

35 High Court katsoi tämän vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuimelta on pyydettävä ennakkoratkaisua sen käsiteltävänä olevaan yhteisön oikeutta koskevaan kysymykseen.

Tutkittavaksi ottaminen

Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

36 Ranskan hallitus ja komissio katsovat, että ennakkoratkaisukysymykset on jätettävä tutkimatta. Ranskan hallituksen mukaan Ranskan lainsäädäntöä ei

sovelleta maan alueen ulkopuolella. Ranskan hallituksen mukaan televisiointioikeudet ostaneen ranskalaisen televisioyhtiön olisi pitänyt vastata Ranskan lain mahdollisesta rikkomisesta, kun Englannissa järjestetty ottelu lähetettiin Ranskassa. Ranskan hallituksen mukaan Newcastle vetosi Ranskan lainsäädännön soveltamiseen ainoastaan sen vuoksi, että se pelkäsi menettävänsä televisiointioikeuksista saamansa vastikkeen.

37 Komission mukaan kansallinen tuomioistuin ei ole täsmentänyt, voivatko tällaiset taloudelliset seikat oikeuttaa puuttumaan kolmansien väliseen sopimukseen, ja jos voivat, millä tavoin. Yleisemmin ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei ole esittänyt mitään selvitystä siitä, miten ennakkoratkaisukysymyksiin annettavat vastaukset voisivat edistää pääasian ratkaisemista.

38 Sen sijaan pääasian kantajien mukaan ennakkoratkaisupyyntö on otettava tutkittavaksi, koska ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tutkittava kaikki sen käsiteltävänä olevassa asiassa esitetyt oikeuttamisperusteet. Ne eivät kiistä sitä, että Newcastlen päätöksen vaikuttimina olivat Ranskan lainsäädännön olemassaolo ja sen vaikutukset. Pääasian kantajat väittävät, ettei tämä oikeuttamisyritys ole pätevä, koska Evin-laki on EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan vastainen.

39 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus yhtyy näihin väitteisiin ja lisää, että jos Newcastlen ja CSI:n välisessä sopimuksessa määrätään nimenomaisesti tai implisiittisesti Ranskan oikeuden noudattamisesta ottelua lähetettäessä, pääasian käsittelyn kannalta merkitystä on sillä, onko Ranskan oikeus perustamissopimuksen 59 artiklan mukainen. Joka tapauksessa ranskalaiselle televisioyhtiölle asetettu velvoite sopia Evin-lain noudattamisesta ulkomailla järjestettävää ottelua lähetettäessä merkitsisi sitä, että tällä lainsäädännöllä olisi vaikutuksia maan alueen ulkopuolella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

40 On huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos esitetyt kysymykset koskevat yhteisön oikeuden tulkintaa, yhteisöjen tuomioistuimen on siten yleensä ratkaistava esitetyt kysymykset (ks. erityisesti asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995, Kok. 1995, s. I-4921, 59 kohta; asia C-379/98, PreussenElektra, tuomio 13.3.2001, Kok. 2001, s. I-2099, 38 kohta ja asia C-153/00, Der Weduwe, tuomio 10.12.2002, Kok. 2002, s. I-11319, 31 kohta).

41 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin myös katsonut, että sen on oman toimivaltaisuutensa arvioimiseksi poikkeustapauksissa tutkittava ne olosuhteet, joiden vallitessa kansallinen tuomioistuin esitti ennakkoratkaisukysymyksen (ks. vastaavasti em. asia PreussenElektra, tuomion 39 kohta). Ajatus yhteistoiminnasta, jonka on oltava ennakkoratkaisutoiminnan lähtökohtana, edellyttää kansallisen tuomioistuimen ottavan puolestaan huomioon sen, että yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on myötävaikuttaa lainkäyttöön jäsenvaltioissa eikä antaa neuvoa-antavia lausuntoja yleisluonteisista tai hypoteettisista kysymyksistä (em. asia Bosman, tuomion 60 kohta ja em. asia Der Weduwe, tuomion 32 kohta).

42 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että se ei voi vastata kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen, jos on ilmeistä, että yhteisön oikeussäännön tulkitsemisella tai pätevyyden tutkimisella, joita kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen tai jos yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa sille esitettyihin kysymyksiin vastauksen, josta olisi hyötyä (ks. em. asia Bosman, tuomion 61 kohta; asia C-437/97, EKW ja Wein & Co., tuomio 9.3.2000,

Kok. 2000, s. I-1157, 52 kohta, ja asia C-36/99, Idéal Tourisme, tuomio 13.7.2000, Kok. 2000, s. I-6049, 20 kohta).

43 Jotta yhteisöjen tuomioistuin voi täyttää tehtävänsä perustamissopimuksen mukaisesti, on välttämätöntä, että kansalliset tuomioistuimet selittävät, minkä vuoksi ne katsovat asian ratkaisemisen vaativan vastausta niiden esittämiin kysymyksiin, jos nämä syyt eivät yksiselitteisesti ilmene asiakirja-aineistosta (asia 244/80, Foglia, tuomio 16.12.1981, Kok. 1981, s. 3045, Kok. Ep. VI, s. 251, 17 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että on välttämätöntä, että kansallinen tuomioistuin antaa edes vähäisen selostuksen niistä syistä, joiden perusteella se on valinnut ne yhteisön oikeuden säännökset ja määräykset, joiden tulkintaa se pyytää, ja siitä, miten nämä oikeussäännöt ja pääasiassa sovellettava kansallinen lainsäädäntö liittyvät toisiinsa (asia C-116/00, Laguillaumie, määräys 28.6.2000, Kok. 2000, s. I-4979, 16 kohta).

44 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen on oltava erityisen tarkkaavainen, kun sen käsiteltäväksi on yksityisten välisen oikeusriidan yhteydessä saatettu sellainen kysymys, jonka tarkoituksena on se, että kansallinen tuomioistuin voisi arvioida toisen jäsenvaltion lainsäädännön yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa (em. asia Foglia v. Novello, tuomion 30 kohta).

45 Koska käsiteltävänä olevassa asiassa esitettyjen kysymysten tarkoituksena on se, että ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin voisi arvioida toisen jäsenvaltion lainsäädännön yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa, yhteisöjen tuomioistuimelle on ilmoitettava yksityiskohtaisesti, minkä vuoksi tämä tuomioistuin katsoo asian ratkaisemisen vaativan vastausta näihin kysymyksiin.

46 Kansallisen tuomioistuimen esittämästä asiaa koskevien oikeussääntöjen kuvauksesta ilmenee, että sen on pääasiassa sovellettava Englannin oikeussääntöjä. Se katsoo kuitenkin, että "Evin-lain soveltamissäännösten lainmukaisuuden selvittäminen on [sen] käsiteltävänä olevan asian ratkaisemisen kannalta keskeistä",

mutta ei totea, että ratkaisu tähän kysymykseen olisi tarpeen asian ratkaisemiseksi.

47 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin, jota yhteisöjen tuomioistuin pyysi selvittämään yksityiskohtaisemmin, millä perusteella Newcastle voi vedota Evin-lakiin, käytännössä ainoastaan mainitsi pääasian vastaajan väitteen, jonka mukaan se saattoi kohtuudella olettaa, että mainosten poistamista kentältä koskevien määräysten antamatta jättäminen johtaisi Ranskan lainsäädännön rikkomiseen.

48 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei ole sen sijaan ilmoittanut, katsooko se itse, että Newcastle olisi voinut kohtuudella olettaa, että sen on noudatettava Ranskan lainsäädäntöä, eikä yhteisöjen tuomioistuimella ole tiedossaan mitään tähän viittaavaa seikkaa.

49 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on väittänyt, että ennakkoratkaisukysymysten merkityksellisyys voisi perustua siihen, että Newcastlen oli noudatettava Ranskan lainsäädäntöä CSI:n kanssa tekemänsä sopimuksen nojalla, joka koskee Newcastlen ja Metzin välisen ottelun lähettämistä ranskalaisella televisiokanavalla. Tältä osin riittää, kun todetaan, että ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei maininnut tällaisen sopimusvelvoitteen olemassaoloa.

50 Lisäksi kuten julkisasiamies perustellusti toteaa ratkaisuehdotuksensa 34 kohdassa, vaikka ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen olisi katsottava, että Newcastle saattoi kohtuudella olettaa, että sen on Ranskan lainsäädännön noudattamiseksi puututtava kyseisiin sopimuksiin, ei ole selvää,

miksi näin ei enää olisi, jos säädös, jonka noudattamisen Newcastle halusi varmistaa, todettaisiin perustamissopimuksen 59 artiklan vastaiseksi.

51 Ennakkoratkaisupyynnössä ei anneta tietoja tästäkään seikasta.

52 Näin ollen on todettava, ettei yhteisöjen tuomioistuimella ole tiedossaan seikkoja, joiden perusteella se voisi todeta tarpeen ottaa kantaa siihen, onko muun kuin ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen jäsenvaltion lainsäädäntö perustamissopimuksen mukainen.

53 Näin ollen yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt ennakkoratkaisukysymykset jätetään tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

54 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 28.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin 28.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

Rodríguez Iglesias Puissochet Wathelet

Gulmann Edward Jann

Skouris Macken Colneric

von Bahr Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä tammikuuta 2003.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidentti